

Dr Roger Green, Chrześcijaństwo amerykańskie, Sesja 3, Roger Williams i różnorodność religijna w Rhode Island

© 2024 Roger Green i Ted Hildebrandt

To jest dr Roger Green i jego wykład na temat amerykańskiego chrześcijaństwa. To jest sesja 3 na temat Rogera Williamsa i różnorodności religijnej w Rhode Island.

W tym wykładzie, w piątki, lubię trochę poczytać o czymś, o czym mówimy, a czasem trochę o charakterze dewocyjnym.

Więc dzisiaj, w piątek, chcę przeczytać tylko fragment listu. To list mężczyzny do jego żony. Zostawię okoliczności listu na chwilę, a potem porozmawiamy o tym, co skłoniło go do napisania tego listu.

To jest autorstwa mężczyzny o nazwisku William Ledra. To nic ci nie mówi. Nie mówimy o nim w kursie, ale tutaj pisze do swojej żony.

Słodkie wpływy gwiazdy porannej, niczym powódź spływająca do mojego niewinnego mieszkania, napełniły mnie radością Boga w pięknie świętości, że mój duch jest jakby nie zamieszkiwał glinianego przybytku. O, mój ukochany, czekałem jak gołąb przy oknie arki i stałem w tej straży, w której moje serce się radowało, abym mógł w miłości i życiu powiedzieć ci kilka słów, zapieczętowanych duchem obietnicy, aby ich smak mógł być zapachem życia dla twojego życia i świadectwem w tobie mojej niewinnej śmierci. William Ledra był ostatnim kwakrem powieszonym na Boston Common, a oto list, który napisał do swojej żony rano, kiedy wyprowadzili go, aby powiesić na Boston Common.

Więc pamiętajcie, że na Boston Common powieszono czterech kwaków, ale wszyscy byli gotowi odejść dla dobra zrozumienia, kim jest Chrystus i zrozumienia, co Bóg uczynił w ich życiu. Więc to jest list do jego żony, tuż przed tym, jak został zabrany na Boston Common. Okej, myślę, że radzimy sobie nieźle.

Jesteśmy na drugim wykładzie, Roger Williams i różnorodność religijna w Rhode Island. Więc jesteśmy mniej więcej tam, gdzie powinniśmy być pod względem wykładów. Pierwszą rzeczą, o której mówiliśmy, był Roger Williams.

Próbowałem wspomnieć ostatnio, że gdybym został poproszony o wybranie jednej z najważniejszych osób na tym kursie, musiałbym umieścić ją na liście. Jest naprawdę krytyczny i ugruntowany w Rhode Island i w Providence, kolonii poświęconej całkowitej wolności religijnej i absolutnej swobodzie religijnej. I to będzie miało również znaczenie w szerszej amerykańskiej kulturze.

Ale on jest naprawdę ważny. Myślę, że to jest mniej więcej tam, dokąd zmierzamy. Rozmawialiśmy o jego własnej pielgrzymce, prawda? Przeszedł od anglikanizmu do purytanizmu, baptyzmu, a następnie do poszukiwacza, a w swoim życiu sam został poszukiwaczem.

Więc to jest pielgrzymka Rogera Williamsa. Chyba o tym wspominaliśmy. Chyba nie dotarliśmy do Rhode Island.

Więc, mam na myśli, nie mówię tego dosłownie, ale po prostu w kontekście tego, że nie dotarliśmy do Rhode Island. Więc, przejdźmy do Rhode Island i powiedzmy kilka rzeczy o Rhode Island. Och, jeszcze tego nie potrzebuję.

Okej. Teraz, pierwszą rzeczą w Rhode Island jest to, że założył tę kolonię. Pierwszą rzeczą, na którą chcemy zwrócić uwagę, jest to, że sam Roger Williams nie lubił Kwakerów.

Nie podobała mu się ich teologia. Będziemy dużo mówić o teologii kwakerów. Nie podobała mu się ich teologia.

Był naprawdę zdenerwowany ich teologicznymi konstrukcjami, ale przyjął ich do swojej kolonii z powodu absolutnej wolności religijnej. Tak więc zamierzał pozostać wierny swojej zasadzie absolutnej wolności w swojej kolonii, mimo że nie lubił Kwakerów i nie podobało mu się to, czego nauczali. Nie zamierzał używać ramienia państwa, aby karać ludzi za ich przekonania religijne.

Widział tego za dużo w Europie. Widział tego za dużo w Bostonie. Więc nie zamierzał używać ramienia państwa, aby karać ludzi za to, w co wierzyli.

To nie miało się wydarzyć. Wierzył w absolutny rozdział kościoła od państwa. A jeśli chodzi o kościół, wierzył w absolutną wolność ludzi, by byli religijni lub nie.

Więc nie chodziło tylko o to, że nie chodziło tylko o tolerancję dla Rogera Williamsa. Chodziło o absolutną wolność. Okej, teraz jeszcze jedna rzecz, o której chcę wspomnieć o Rhode Island, ponieważ używamy Rhode Island jako pewnego rodzaju modelu wolności religijnej pośród dużej ilości nietolerancji religijnej, ale ponieważ używamy Rhode Island jako naszego modelu, przejdźmy do XVIII wieku i do lat 1700., na przykład do 1776 roku.

Przejdźmy zatem do ojców założycieli. O nich porozmawiamy w osobnym wykładzie, ale nie musimy się tym teraz martwić. Jedyne, co chcę zrobić, to dokonać małego porównania i kontrastu.

Roger Williams opierał swoje rozumienie wolności religijnej, wolności religijnej i rozdziału kościoła od państwa wyłącznie na Biblii. Wierzył, że to były nauki Pisma Świętego. Kiedy przesuniesz się do lat 1700., 1776 r. itd., zasady, do których często się odwoływano, były zasadami Oświecenia.

Były to zasady filozoficzne, nie zawsze i niekoniecznie biblijne. Mamy więc coś, co dzieje się z Rogerem Williamsem w Rhode Island w latach 30. XVII wieku, a co wydarzy się 750 lat później. Więc to, co chcesz zrobić w swoim umyśle, to porównać i przeciwstawić takie rozumienie wolności religijnej, jakie są podstawy wolności religijnej, wolności religijnej i podstawy rozdziału kościoła od państwa.

Więc, chcesz myśleć o tych rzeczach, kiedy porównujesz i zestawiasz. I to, co ustaliliśmy tutaj w Rhode Island z Rogerem Williamsem, jest naprawdę wyjątkowe. Jak dotąd, jest wyjątkowe, bez wątplenia.

Okej, przejdźmy do C. Przejdźmy do George'a Foxa. Chcę powiedzieć kilka rzeczy o George'u Foxie, ponieważ jest on ważny dla tego, o czym będziemy rozmawiać z Kwakerami. Więc pozwólcie mi zrobić trochę biografii George'a Foxa.

Masz tam jego daty, George Fox. Dobrze, George Fox urodził się w Anglii i wychował w tradycji anglikańskiej, ale nawet na wczesnym etapie życia George Fox był bardzo zdenerwowany, że kościół był kontrolowany przez państwo. Był bardzo zdenerwowany relacją kościół-państwo i kontrolą państwa nad kościołem, ponieważ nie uważał, że to był kościół Nowego Testamentu.

Nie widział tego jako kościoła Nowego Testamentu w kategoriach tego, czego doświadczał. I to go niepokoiło. Więc George Fox był wtedy, w pewnym sensie, sfrustrowany na dwa sposoby.

Więc pozwólcie mi wspomnieć o dwóch sposobach jego własnego rodzaju, nie wiem, frustracji, rozpoczynania pielgrzymki, a następnie zobaczyć, jak przebija się przez to. Więc numer jeden, kiedy czyta Biblię lub kiedy czyta o wczesnej historii Kościoła, czyta o ludziach napełnionych duchem, ludziach napełnionych Duchem Świętym. Księga Dziejów Apostolskich jest dobrym przykładem, i tak dalej, ale ludzie są napełnieni Duchem Świętym.

Ale nie widział tego w życiu kościelnym w Anglii w XVII wieku i nie widział tego w swoim życiu. Więc zaczyna kwestionować, co jest dla niego frustrujące. Jeśli to ma być istotą kościoła, to gdzie to jest tam, gdzie ja mieszkam i gdzie to jest w moim życiu? Więc to była jedna rzecz.

Okej, druga rzecz jest taka, że szukał rady u wielu osób, wielu doradców, wielu doradców w kwestii przyjaciół, doradców itd. Szukał rady u wielu osób i myślał, że może mógłby porozmawiać z tymi ludźmi o swoich frustracjach. Ale odkrył siebie, a

niektórzy z nich mogli być bliskimi przyjaciółmi, ale odkrył siebie, rozmawiając z nim, odkrył, że był teologicznie przeciwny swoim przyjaciołom.

Nie mogli dostrzec, co on próbował przemyśleć teologicznie. I tam też była prawdziwa frustracja. Więc, największą frustracją jest to, że czytam o wszystkich tych napełnionych duchem ludziach. Dlaczego ja nie jestem taki i dlaczego kościół nie jest taki? I numer dwa, mam te pomysły, które chcę omówić z przyjaciółmi, ale wydaje się, że jest między mną a nimi przepaść.

Więc to, co się dzieje z George'em Foxem, to to, że otrzymuje doświadczenie nawrócenia od Boga, a następnie sam wyrusza, aby głosić ewangelię. Więc George Fox poczuł, że Bóg poruszył jego życie w wyjątkowy sposób. I George Fox poczuł bardzo głębokie doświadczenie religijne w swoim życiu.

I miał tendencję do mówienia o tym jako o wewnętrznym świetle Chrystusa. Chrystus jest w moim sercu; teraz mam światło Chrystusa w moim sercu i to, co chcę teraz zrobić, to chcę wyjść i chcę głosić to wewnętrzne światło Chrystusa, bardzo oparte na doświadczeniu, oczywiście. Więc George Fox postanowił wyjść i to zrobić, i rozpoczął swoją pielgrzymkę w 1648 roku.

Więc jest jego data, i podałem jej datę dziś wieczorem, 1624. 1648 to moment, w którym rozpoczyna swoją duchową pielgrzymkę i wychodzi i postanawia zostać kaznodzieją głoszącym o wewnętrznym świetle Chrystusa. Nie ma żadnej denominacyjnej nazwy na to.

Nie ma jeszcze denominacji. Nie ma jeszcze ruchu. Nie ma jeszcze ludzi wokół siebie.

Ale w 1648 roku zaczął głosić kazania. Jego metoda głoszenia polegała na tym, że głosił o wewnętrznym świetle Chrystusa wszędzie, gdzie mógł, na ulicach, w miasteczkach i wioskach. Czasami kościoły pozwalały mu przemawiać w swoich kościołach po porannym nabożeństwie, a czasami pozwalały mu przemawiać do ludzi, którzy byli zainteresowani tym wewnętrznym światłem Chrystusa.

I tak się dzieje, oczywiście, że zaczyna mieć swego rodzaju zwolenników tego wewnętrznego światła Chrystusa. Teraz spotyka parę, która jest bardzo ważna w historii kwaków, a ich imiona to Judge i Margaret Fell. Staje się to ważne dla rozwoju tego, co będziemy znać jako ruch kwaków.

Sędzia Fell, to jego tytuł. Był adwokatem. Sądzę, że nazywał się Thomas, ale posługiwał się tytułem swojej pracy jako doradca, adwokat, prawnik.

Dlatego w literaturze często określa się go jako sędziego Fella i Margaret Fell. I spotyka sędziego i Margaret Fell. Spotyka ich w miejscu zwanym Swarthmore Hall, co jest sposobem, w jaki ci ludzie, sędzia i Margaret Fell, są bogaci.

I tak, mieli ten ogromny rodzaj rezydencji i mnóstwo majątku, mnóstwo służby, itd. Krótko mówiąc, sędzia i Margaret Fell są przekonani przez niego o tym wewnętrznym świetle Chrystusa. Więc on przekonał ich serca o wewnętrznym świetle Chrystusa.

I to jest naprawdę początek organizacji ruchu zwanego Kwakerami. Tak więc Swarthmore Hall staje się główną siedzibą Kwakerów. I z tej głównej siedziby wielu ludzi przekonanych o tym wewnętrznym świetle Chrystusa wychodzi na całą Anglię, Szkocję i Walię i zaczyna głosić o tym wewnętrznym świetle Chrystusa.

Pozwól, że ci podam, coś, mogę ci podać jedną statystykę, ale pozwól mi skończyć z Rogerem Williamsem, a potem przejdziemy dalej. Pozwól mi skończyć z nim, a potem przejdziemy z George'em Foxem, a potem przejdziemy do D, wzrostu Kwakerów. Ale pozwól mi szybko zakończyć jego historię. Liczby rosną szybko, co zobaczymy za chwilę.

A potem sędzia Fell umiera i żeni się z Margaret Fell. Więc Margaret Fell zostaje jego żoną. A jeśli któryś z was jest zainteresowany napisaniem jednego z artykułów, wiecie, mamy cztery artykuły, które możecie napisać.

Jednym z tematów artykułu są kobiety w amerykańskim chrześcijaństwie. A Margaret Fell była bardzo ważną kobietą-liderem ruchu kwaków w amerykańskim chrześcijaństwie. Czasami bardzo cierpiała.

Pochodziła z bardzo uprzywilejowanego środowiska, ale ponieważ była kwakierką, często była więziona itd., więc знаła również tę część życia. Oto, jak ważny jest George Fox. To dość krytyczny facet, którego warto znać.

Więc poświęćmy trochę czasu, aby o nim porozmawiać. Ale porozmawiajmy o D, wzroście Kwakerów. Zobaczmy, jak rozwijał się ten ruch.

Jeśli podążasz za swoim zarysem na stronie 12, zobacz wzrost Kwakerów. Okej, jeśli weźmiemy około połowy XVII wieku za początek tego ruchu, jeśli użyjemy tego jako pewnego rodzaju punktu odniesienia dla początku ruchu, to faktycznie przekonał Fellsów w 1652 roku, a ponieważ byli tak ważni dla pomocy w ustanowieniu Kwakerizmu. Jeśli użyjemy tego jako punktu odniesienia, po prostu przejdźmy do przodu o minutę do 1700 roku.

Więc przejdźmy jakieś 50 lat do przodu, do 1700 roku. Do 1700 roku, w całej Anglii, Szkocji i Walii, było to bardzo skoncentrowane w Anglii, ale do 1700 roku było 100 000 Kwakerów. To jest naprawdę fenomenalny wzrost.

Więc, oczywiście, przesłanie kwaków jest atrakcyjne. Jest coś w przesłaniu kwaków w życiu, co jest bardzo atrakcyjne dla ludzi i coś w tym, że ludzie nie są zadowoleni ze

swojego rodzaju życia religijnego, które jest bardziej standardowym życiem religijnym w anglikanizmie. Więc około 100 000 kwaków do 1700 roku.

To jest dość niezwykle. Okej, jeszcze jedna rzecz o tym wzroście Kwakerów. To bardzo interesujące, że Kwakerzy się podobali; przesłanie Kwakerów było atrakcyjne dla wszystkich typów ludzi.

Są bardzo bogaci ludzie, na przykład Fells, i facet o nazwisku William Penn, o którym porozmawiamy później, ale byli bardzo bogaci ludzie, bogaci, wpływowi, ludzie z wyższej klasy, którzy zostali kwakrami, ale kwakierizm był również atrakcyjny dla najniższej klasy, dla klasy służących, a także dla wszystkiego, co pośrodku. Teraz, rozróżnienia klasowe, mamy na myśli klasę wyższą, średnią i niższą; była pewna płynność w Anglii w XVII i XVIII wieku, ale zasadniczo był atrakcyjny dla wszystkich klas. Więc ktoś taki jak William Penn mógł zostać kwakrem, a ktoś taki jak skromny służący w domu mógł również zostać kwakrem.

Okej, teraz inną rzeczą, na którą powinniśmy zwrócić uwagę, jest tytuł tych ludzi, którzy są nazywani Kwakerami. Cóż, to bardzo interesujące. Tytuł został im nadany, ponieważ w ich wczesnych nabożeństwach nie myślało się o Kwakerach w ten sposób.

Nie sądzę, ale dowiemy się, kiedy cię zapytam. Jednak na ich wczesnych nabożeństwach, na wczesnym etapie ruchu kwaków, ich nabożeństwa religijne były dość hałaśliwe. Było dużo tańca, dużo śpiewu i były to dość hałaśliwe nabożeństwa. I tak, kiedy niektórzy kwakrzy zostali postawieni przed sędzią, sędzia powiedział, wy, ludzie, jesteście kwakrami, ponieważ drżycie podczas nabożeństwa religijnego, a każdy w Anglii wie, że drżycie, i każdy uważa, że to naprawdę skandaliczne.

Więc przyjęli nazwę Kwaker, i nadano im ją w sposób niehonorowy, ale oni potraktowali ją jako oznakę honoru. Więc powiedzieli, cóż, nie przeszkadza nam nazywanie siebie Kwakerami. To nam nie przeszkadza.

Nie dlatego pierwotnie nazywał nas Kwakerami, ale nie przeszkadza nam nazywanie siebie Kwakerami. Ale oni woleli inne określenia, a określenie, które woleli najbardziej, mam na myśli, że mam wiele określeń, dzieci światła, wydawcy prawdy, ludzie Boga i pogarda nazywani Kwakerami i tak dalej. Ale był jeden termin, który woleli, a był to termin przyjaciele.

Jesteśmy społeczeństwem przyjaciół, a to wynika z wypowiedzi Jezusa: jesteście moimi przyjaciółmi, jeśli będziecie czynić, co wam przykazuję. Więc, powiedzieli, tym właśnie jesteśmy. Jesteśmy przyjaciółmi i jesteśmy społeczeństwem przyjaciół.

Czy ktoś z was był na spotkaniu kwaków? Czy przypadkiem byliście na spotkaniu kwaków? Czy było to dość spokojne spotkanie? Co myślicie o spotkaniu kwaków? To jest to, co myślicie. Okej. Powiem to inaczej.

Kiedy myślisz o nabożeństwie kwaków, co przychodzi ci na myśl dzisiaj? Cisza. Myślisz o ciszy. Nie wiem, jak było u ciebie, ale mimo to w niektórych kościołach kwaków mężczyźni i kobiety siedzą osobno, ale w religii kwaków nie ma osoby wyświęconej, więc każdy świecki jest w pewnym sensie duchownym.

Więc każdy może wstać i wygłosić słowo od Boga, który jest oświecony przez Ducha Świętego. Każdy może wstać i wygłosić słowo, ale spotkanie często będzie ciche. Nie wiem, czy spotkanie, na które poszedłeś, było dość cichym spotkaniem, dopóki ktoś nie wstał i nie przemówił.

Godzina ciszy, co usłyszeli od Pana. To byli zarówno mężczyźni, jak i kobiety, którzy mówili, więc to byli zarówno mężczyźni, jak i kobiety. Więc godzina ciszy, a potem wstajesz i mówisz.

Mam na myśli, że to jest to, co wiesz o dzisiejszym spotkaniu kwaków. Niektóre grupy kwaków przyjęły bardziej ewangeliczną rolę; wyglądają jak ewangeliczny kościół. Gdybyś wszedł, byłoby śpiewanie, jakieś hymny, jakieś kazania i tak dalej.

Ale ten rodzaj cichego uwielbienia, a potem niektórzy ludzie prowadzeni przez Ducha, by przemówili, to jest to, co znasz. Cóż, to nie było pierwotnie prawdą w przypadku kwaków. To jest ta część kwaków, która się uspokaja, ponieważ uważali, że te wczesne spotkania były trochę zbyt hałaśliwe i tak dalej.

A potem dostali ostrzeżenie od sędziego: nazywają cię Kwakerem. Więc nie chcieli być tak znani. Więc nastąpiło takie uspokojenie, i to jest to, co wiesz o Kwakerach dzisiaj, bez wątplenia.

Czasami w szeregach Kwakerów panuje pewien rodzaj fanatyzmu, co rzuca złe światło na Kwakerów. Dlatego wspomnę tylko o jednej osobie, jednej osobie z Kwakerstwa, która była trochę fanatyczna, a nazywał się James Naylor. Oto daty Jamesa Naylora.

Okej, więc James Naylor. James Naylor miał trochę ciężkie życie. James Naylor kiedyś głosił kazanie w Bristolu.

Teraz był głową Kwakerów w Londynie, więc to ważne nazwisko w historii Kwakerów. Ale James Naylor był w Bristolu i był w społeczności Kwakerów w Bristolu. I postanowił, że chce głosić o Chrystusie wkraczającym w serca ludzi, ponieważ to wewnętrzne światło Chrystusa jest bardzo ważne.

Więc to, co zrobił, to w Bristolu odtworzył triumfalny wjazd Jezusa do Jerozolimy. Uważał, że byłoby dobrze dla Bristolu zobaczyć tego rodzaju inscenizację. I tak odtworzył cały triumfalny wjazd Jezusa do Jerozolimy na osiołku i tak dalej, i przyniósł skandal kwakrom.

I został aresztowany. Teraz biedny James, mam na myśli biednego Jamesa Naylora, kiedy został aresztowany i wsadzony do więzienia, zrobili mu dwie rzeczy, które zniechęciłyby cię do ponownego zrobienia tego. Wypalili mu na czole pszczołę jako bluźniercę.

To nie jest dobre, wiesz, to nie może być dobra rzecz. Więc ma pszczołę na czole za bycie bluźniercą. A potem zrobili mu dziurę w języku gorącym żelazem, więc ponieważ dziura była wywiercona w języku, nie mógł mówić naprawdę wyraźnie, mówić tymi kwakerskimi rzeczami.

A potem wsadzili go do więzienia. Więc James Naylor naprawdę cierpiał za sprawę kwaków, nie ma co do tego wątpliwości. Teraz jest pewien koniec tej historii z Jamesem Naylorem.

Kiedy James Naylor wyszedł z więzienia, rzeczywiście poczuł wyrzuty sumienia z powodu tego, co zrobił. Uważał, że przyniósł złą reputację sprawie kwaków. Więc trochę żałował tego, co zrobił w swoim życiu.

To, co się dzieje, dzieje się z powodu takich wydarzeń: Kwakerstwo następnie uspokaja się do tego, o czym mówiliśmy, a uspokajanie się kwakerstwa następuje po niektórych z tych epizodów. Tak więc epizod Naylora spowodował, że kwakrzy naprawdę stali się nadmiernie ostrożni w XVIII wieku, bez wątpienia. Okej, teraz, w okresie wzrostu kwaków, chcę podać kilka wiodących idei kwaków, kilka idei, które się połączyły i z których stali się znani.

Więc zrobimy to tutaj. Naturalne jest, że robimy to tutaj, w okresie wzrostu kwaków, zanim kwakrzy przybędą do Ameryki. Oto kilka podstawowych idei. Nie są one w żadnej kolejności, od najważniejszej idei do najmniej ważnej idei.

To tylko kilka myśli na temat tego, w co kwakrzy wierzyli, czego nauczali i co uważali za ważne. Okej, pierwsza rzecz, o której już mówiliśmy, to głoszenie wewnętrznego światła Chrystusa. Centralną prawdą ewangelii jest Chrystus, a centralnym doświadczeniem tego jest to, że każdy człowiek może mieć wewnętrzne światło Chrystusa.

Każdy wierzący może mieć to wewnętrzne światło Chrystusa. I tak staje się to dla nich centralną prawdą, centralnym rodzajem przesłania, centralnym rodzajem proklamacji. To jest jeden z pomysłów Kwakerów.

Drugim pomysłem Kwakerów jest to, że woleli prostotę przesłania ewangelii, wewnętrzne światło Chrystusa i prostotę przesłania ewangelii. Woleli prostotę przesłania ewangelii od spekulatywnego przesłania o sądzie, końcu świata lub drugim przyjściu Chrystusa. Uważali, że ta strona ewangelii była zbyt spekulacyjna.

Prostota staje się słowem kluczowym dla życia i teologii kwaków, a nie spekulacje. I w XVII wieku było wiele interesujących spekulacji na temat drugiego przyjścia Jezusa, gdzie to miało się wydarzyć, kiedy miało się wydarzyć i tak dalej. Więc to jest numer dwa.

Okej, numer trzy, że oczywiście nie będziesz tym zaskoczony. Wierzyli, podobnie jak Roger Williams, w absolutną wolność religijną i wolność religijną. Nie tylko tolerancję religijną, ale wolność religijną.

Ludzie powinni mieć swobodę oddawania czci Bogu w sposób, jaki sami wybiorą. Ludzie powinni mieć swobodę bycia niereligijnymi, jeśli chcą. Powinni mieć swobodę bycia ateistami, jeśli chcą.

Ale powinna istnieć absolutna wolność religijna. Nigdy nie powinno być narzucania religii ludziom przez państwo. Tak więc, całkowita wolność religijna, a nie tylko tolerancja religijna.

Było to ważne dla Kwakerów. Numer cztery dla Kwakerów, oczywiście, Kwakerzy byli pacyfistami. Odrzucali jakikolwiek udział w wojsku.

Więc byli pacyfistami. I możesz to trochę wiedzieć o kwakrach nawet dzisiaj. Więc numer pięć to kwakrzy byli pacyfistami i musimy im to oddać.

Ale kwakrzy byli przeciwni niewolnictwu, zarówno w Anglii. Kiedy przyjedziemy do Ameryki, będziemy mieli długi wykład na ten temat później w trakcie kursu. Ale kwakrzy byli przeciwni niewolnictwu.

Tak naprawdę, pierwszą grupę antyniewolniczą na świecie założyli Kwakrzy. Kwakrzy więc sprzeciwiali się niewolnictwu, gdziekolwiek by ono nie występowało. I mam dobry przykład tego.

To kolejne ważne nazwisko kwaków. Nazywa się John Woolman. Krótko mówiąc, John Woolman był kwakrem z New Jersey.

I głosił kwakerskie prawdy o świetle Chrystusa i tak dalej. Ale był też swego rodzaju sumieniem kwaków w New Jersey. A ponieważ niektórzy kwakrzy zaczęli trzymać niewolników, John Woolman był temu całkowicie przeciwny.

I tak Woolman był krzyżowcem przeciwko niewolnictwu, najpierw wśród swoich ludzi, wśród kwaków, ale potem w Ameryce w ogóle. Wyglądał, że był, w każdym razie, bardzo łagodną osobą. Więc musi wymyślić, jak wyrazić siebie z tym antyniewolniczym uczuciem i przekonaniem, które ma.

Jak on to robi? Więc postanowił, że robi to tak, że jeśli nie zawsze mogą głosić i nauczać jasno, zrobię to swoimi czynami. I tak, kiedy zapraszano go do domów na obiad, szedł z radością i jadł obiad, a niewolnicy serwowali obiad wszystkim w tych domach. A na koniec posiłku zwoływał niewolników i płacił im za ich usługi.

Należy tu podkreślić, że ci ludzie nie powinni być niewolnikami. Dobrze nam służyli i zasługują na zapłatę za pracę, którą wykonali. Dlatego też użył takich technik, aby przekazać tego rodzaju antyniewolnicze przesłanie, które tak mocno trzymał się, że wielu kwaków również.

Inną rzeczą dotyczącą kwaków jest to, że są to tylko niektóre idee dotyczące kwaków, ale kwakrzy byli zaangażowani w pracę misyjną. Niektórzy kwakrzy, którzy przybyli do Ameryki, przybyli tutaj jako misjonarze, ale kwakrzy w Ameryce byli misjonarzami dla rdzennych Amerykanów, nawet zaczynając w Rhode Island, ponieważ w Rhode Island było wiele plemion indiańskich. Kwakrzy w Ameryce zaczęli docierać do rdzennych Amerykanów i Indian, więc byli też tym.

I wreszcie, w końcu, już o tym wspomnieliśmy, ale prostota ich nabożeństw jest tym, z czego stali się znani. Tak więc, prostota nabożeństw. Więc kiedy myślisz o kwakrach w odniesieniu do anglikanizmu XVII i XVIII wieku w Anglii, z jego liturgią i całą liturgią tych nabożeństw, kwakrzy są dokładnym przeciwieństwem tego.

Ich usługi są bardzo, bardzo prostymi usługami. Teraz, jedną z rzeczy, która przeszkadzała purytanom i anglikanom w Anglii, purytanom w Ameryce, jedną z rzeczy, która przeszkadzała im tak bardzo w kulcie kwaków, było, coś, może były dwie rzeczy, może są trzy, ale jest kilka rzeczy. Jednak jedna rzecz, która przychodzi mi na myśl, to to, że kwakrzy nie praktykowali w odniesieniu do sakramentów.

Kwakrzy nie praktykowali i nie praktykują sakramentów. Kwakrzy uważali, że te rzeczy, które były tak ważne dla życia religijnego protestantów, chrzest i Wieczerza Pańska, były rzeczywistościami duchowymi i nie trzeba ich praktykować podczas nabożeństw. Puritanie byli szczególnie oburzeni tym, że nie praktykowali chrztu podczas Wieczerzy Pańskiej.

Więc były pewne rodzaje praktyk religijnych, które były problematyczne, oczywiście. Ale tego typu rzeczy, tego typu idee, dają ci pojęcie, kim byli Kwakerzy, w co wierzyli, prostotę ich teologii i prostotę ich życia, co daje ci pojęcie, kim oni są. Pozwól, że zatrzymam się tutaj na kilka minut.

Rozmawialiśmy już trochę. Rozmawialiśmy o Rhode Island, potem o George'u Foxie, a potem o wzroście Kwakerów, zanim przybyli do Ameryki. Czy masz jakieś pytania na ten temat? To dobre pytanie.

Nie, było wiele innych powodów i przejdziemy do nich, gdy przejdziemy do niektórych z nich. Mam małą część tego wykładu na temat teologicznych powodów, dla których purytanie byli przeciwko kwakrom. To był tylko jeden powód, który przyszedł mi do głowy, gdy wyładałem, ale były teologiczne powody, które sprawiały purytanom prawdziwe problemy. I tak, gdy purytanie przybędą do Ameryki, dowiemy się, dlaczego purytanie zaczęli ich wieszać z tych teologicznych powodów.

Tak. Tak, jasne. Sprowadzimy ich teraz do Ameryki i zobaczymy, co się stanie, gdy zaczną próbować importować to do Ameryki.

Ale jak dotąd mówimy zasadniczo o Anglii, Szkocji i Walii, ale głównie Anglia była tam, gdzie ich siła była. Coś jeszcze o Kwakerach? Coś o Rhode Island? Ponieważ nie zatrzymaliśmy się i nie zapytaliśmy o Rhode Island. Coś o Rhode Island? Czy jest coś o samym George'u Foxie lub o Kwakerach? Tak.

Jasne. Cóż, miał kilka prawdziwych problemów. Jeden problem, który miał, był również swego rodzaju problemem osobistym, ale otworzył Księgę Dziejów Apostolskich.

Otwiera wczesny kościół. Odkrywa te wspaniałe historie o tych napełnionych duchem ludziach i o tym, jak Bóg działał przez nich. Nie czuł, że miał takie doświadczenie, ale nie widział tego również w doświadczeniach uwielbienia anglikanizmu, które znał w Anglii.

Więc on po prostu tego nie widział. Więc to jest zarówno problem osobisty, jak i problem z kościołem. Innym problemem, o którym wspomniałeś, było to, co, znowu, w odniesieniu do... Tak.

Jasne. Jasne. Innym problemem, jaki miał, było to, że oczywiście chodził do tych doradców, którzy byli głównie anglikanami, i odkrył, że były różnice teologiczne, ale nie potrafił sobie z nimi poradzić.

Więc dochodzi do takiego momentu w swoim życiu. Kiedy sam pracował z Duchem Świętym w swoim życiu i uwierzył w wewnętrzne światło Chrystusa, dochodzi do takiego momentu w swoim życiu, w którym mówi, że nie może tego przepracować w ustanowionym kościele. Ustanowiony kościół tego nie rozumie.

Ponadto, ustanowiony kościół jest kontrolowany przez państwo. To państwo kontroluje kościół. Nie chcę tego.

Chcę być wolny. Tak więc on w pewien sposób wyrusza w wolność i swobodę, aby głosić ewangelię tak, jak ją rozumie. Tak.

Bardzo ważna osoba w kontekście historii chrześcijaństwa. A potem sprowadzimy Kwakerów tutaj do Ameryki i zobaczymy, jaki wpływ mieli tutaj. Jasne.

Jasne. Nie rozwinęli hierarchii i nadal nie ma żadnej technicznej hierarchii w kwakierstwie. Każdy kościół kwakerski i każde miejsce zgromadzeń kwakerskich jest autonomiczne samo w sobie.

Nie mieli wyświęconych kaznodziejów ewangelii. Przyjęli kapłaństwo wszystkich wierzących do takiego stopnia, że moim zdaniem jest to i tak zbyt naciąganie, co obejmowało głoszenie ewangelii, nauczanie ewangelii itd., posiadanie oświecenia Chrystusa.

I dlatego mogę wstać i powiedzieć cokolwiek. Więc jest to bardzo niestruktralne, niehierarchiczne i bardzo różne od kościoła anglikańskiego w okolicy, w której dorastał. Tak.

I to samo dotyczyłoby kwakeryzmu dzisiaj. Czy wiesz, jaki Quaker College przychodzi ci na myśl? Który? George Fox. George Fox University.

Słyszałeś o George'u Foxie? Tak. Myślę, że jest jeszcze paru. Może.

Co to jest? Guilford. Nie znam się na tym. To jest kwakerskie pochodzenie, tak? Okej.

Dobrze. Bardzo interesujące. Inne, których nie znam.

Znam George'a Foxa, ale chcę powiedzieć Swarthmore, ale nie jestem pewien. Chcę powiedzieć Swarthmore, ale nie jestem pewien. Więc wytnijmy to z taśmy.

Dowiemy się. Poszukamy w Google. Inne pytania tutaj.

Okej. Zabierzmy ich do Ameryki zanim ja to zrobię. 10 10-sekundowa przerwa , bo jest piątek.

Zasługujesz na 10 sekund w piątek, a potem zabierzemy je do Ameryki. Zrobimy to później. Jeszcze nie, ale zrobimy to później.

Hej, Ted, zapomniałem zapytać. Czy wyłączasz to podczas tych przerw? Nie. Okej.

Możesz edytować moje przerwy. Dowiemy się. Okej.

Błogosławię wasze serca. 10 sekund. To wystarczy.

Jesteś wypoczęty w piątek. Mam nadzieję, że spędzisz wspaniały weekend. Po prostu bądź wdzięczny, że nie mieszkasz w Waszyngtonie, ponieważ w ten weekend spadnie około dwóch stóp śniegu.

Dwa, dwa i pół stopy śniegu dla Waszyngtonu. Nie dla nas. Okej.

Przyprowadźmy Kwakerów do Ameryki. Przyprowadźmy Kwakerów tutaj. Okej.

Przede wszystkim, 1656. To pierwsze dwie kobiety Kwakerki, które wylądowały na statku w Bostonie w 1656 roku. Statek nie ma znaczenia.

Tak się złożyło, że nazywał się Swallow. Lądują w Bostonie na statku. Są tu, myślę, prawdopodobnie jako misjonarze.

Myślę, że przybyli, aby szerzyć ideę kwaków. 1656. Był jednak pewien problem, kiedy przybyli, mianowicie przywódcy purytańscy w Bostonie nie pozwolili im zejść ze statku.

Kiedy statek wrócił do Anglii, dwie kobiety były na tym statku, wracając do domu. Nie pozwolono im przybyć do Bostonu. Zobaczmy niektóre z tych teologicznych powodów za chwilę.

Więc zostali na statku i odpłynęli. No więc, okej. Teraz, ostatecznie, Kwakerzy mogą wylądować w Bostonie, i może podejrzewam, że niektórzy z nich przybyli do Bostonu tylko z innymi grupami i trochę pod radarem.

Ale udało im się wylądować w Bostonie. Więc ostatecznie zaczyna się mieć małą społeczność kwaków w Bostonie. Teraz problem polega na tym, że kwakrzy są prawdziwym wyzwaniem dla purytańskiej wyłączności w Bostonie.

Puritanie mieli władzę w Bostonie i byli prawdziwym wyzwaniem dla purytańskiej wyłączności w Bostonie. Dlatego też, jedyną rzeczą, którą wymyślili, byli bostońscy purytanie i postanowili zacząć wieszać kwaków na Boston Common. Więc, już o tym wspomnieliśmy.

Przeczytaliśmy dziś tę małą modlitwę o kwakrze, ostatnim kwakrze, który został powieszony na Boston Common. Dobrze. A teraz, co się dzieje? Co oni myślą? Myślę, że już o tym wspominaliśmy na kursie, ale prawdopodobnie naprawdę musimy się tym zająć tutaj.

O czym myślą purytanie wieszając ludzi na Boston Common? Cóż, o czym myślą, myślą w kategoriach XVII wieku. W kategoriach XVII wieku nic nie zakłócało porządku społecznego tak jak herezja. Herezja jest zakłóceniem porządku społecznego.

I jesteśmy odpowiedzialni za utrzymanie spójności porządku społecznego. Więc jeśli musimy wieszać ludzi na Boston Common, aby to zrobić, niech tak będzie, ponieważ to jest porządek społeczny.

Dziś nazywamy to dobrem wspólnym. To określenie jest nam znane, prawda? Porządek społeczny, dobro wspólne, jesteśmy odpowiedzialni za utrzymanie tego. I tak są wieszani, nie tylko dlatego, że wierzą w pewne rzeczy, ale są wieszani, aby utrzymać porządek społeczny.

Więc wiem, że trudno nam, wiecie, w XXI wieku myśleć w tych kategoriach i wracać do nich. I tak naprawdę nie rozmawiamy o herezji. Więc żyjemy z nią każdego dnia.

Nie identyfikujemy tego. Wiem, że w XXI wieku trudno jest myśleć w tych kategoriach, ale trzeba cofnąć się myślami do XVII wieku i zrozumieć, co purytanie myślą w kategoriach porządku społecznego i dobra wspólnego. Oczywiście, mieli nadzieję, że to ograniczy kwaków.

Kiedy ludzie zobaczyli powieszonych Kwakerów na Boston Common, mieli nadzieję, że ludzie powiedzą: „Och, to nie dla mnie. Przepraszam”. To się nigdy nie zdarzyło.

Mój znajomy opowiadał historię o XVII wieku w Anglii; wieszali kieszonkowców. To było dość trudne. Myślę, że wieszanie kieszonkowców jest bardzo trudne, ale kiedyś wieszano kieszonkowców.

Ale żart był taki, że i wszystkie te tłumy się zbierały, nawiasem mówiąc, to samo było prawdą w Boston Common. Przykro mi to mówić, że to było wydarzenie publiczne. Więc kiedy kogoś wieszano, cała publiczność wychodziła, trochę jak pierwszej nocy.

Cała publiczność wychodzi, żeby zobaczyć powieszenie. Żart polegał na tym, że wieszając kieszonkowców, podczas gdy wieszano kieszonkowców, w tłumie byli kieszonkowcy, którzy okradali ludzi, którzy szli, a kieszonkowcy byli wieszani. Czy to zadziałało? Czy to powieszenie kwaków zadziałało w kwestii utrzymania porządku społecznego? Odpowiedź na to pytanie brzmi: nie, ponieważ kwakeryzm rozrósł się nawet w Bostonie, nawet po tym, jak cztery osoby zostały powieszone na Boston Common.

Więc, rzeczy dzieją się tam w Boston Common z tymi kwakrami. Ale okej, teraz chcemy podać kilka teologicznych powodów, dla których purytanie byli tak niezadowoleni z kwaków. Podaliśmy kilka ogólnych rzeczy o kwakrach, ale teraz chcemy podać kilka teologicznych powodów, dla których purytanie powiesili kwaków, aby utrzymać porządek społeczny.

Więc okej, znowu, nie w żadnym koniecznym, najważniejszym, najmniej ważnym, ale okej, oto kilka. Okej, numer jeden, kwakrzy mieli tendencję do postrzegania Biblii jako otwartej księgi. Uczysz się coraz więcej rzeczy o Bogu, Chrystusie i Duchu Świętym w Biblii, a zwłaszcza uczysz się, że Chrystus jest wewnętrznym światłem.

A purytanie postrzegali Biblię w bardziej ograniczony sposób. Byli zaniepokojeni tą kwakerską hermeneutyką doświadczalną w działaniu. Widzieli to u Anne Hutchinson.

Byli zdenerwowani tym i jej antynomianizmem. Więc byli zdenerwowani sposobem, w jaki kwakrzy traktowali Biblię. I to sprawiało im problemy.

I oczywiście, to byłoby teologiczne dla purytanów. Drugą rzeczą jest oczywiście, że wspomnieliśmy ostatnio, że purytanie wierzyli w predestynację. Wierzyli w wybranie.

Niektórzy ludzie zostali wybrani, by zostać zbawieni. Niektórzy ludzie zostali wybrani, by zostać potępionymi. I oczywiście, dla kwaków, to jest anatema, doktryna predestynacji, ponieważ kwakrzy uważali, że światło Chrystusa może przyjść do serca każdej osoby.

Każdy może doświadczyć wewnętrznego światła Chrystusa, nie tylko ten, kto jest predestynowany. Oni nie wierzyli w predestynację. Trzecia rzecz, o której wspomnieliśmy, dotyczy nabożeństw kościelnych.

Kult kwaków był niezwykle prosty. Oczywiście nie było żadnej liturgii w kulcie kwaków, ani żadnej kapłańskiej służby i praktykowania sakramentów. Cóż, to przeszkadzało purytanom.

Puritanie nie mieli liturgii, więc odeszli od liturgii anglikańskiego nabożeństwa. Ale mieli wyświęconą posługę. Pamiętaj, że to jest związane z powołaniem, pojęciem powołania.

I oczywiście praktykowali sakramenty, ponieważ sakramenty są biblijne. Więc purytanie są naprawdę zdenerwowani tą prostotą aż do granic możliwości. I to jest, oczywiście, dla nich teologiczne.

Inną kwestią w kwestii teologii jest to, że uważali, że kwakrzy kładą zbyt duży nacisk na doświadczenie. Puritanie byli tym zaniepokojeni. Jeśli kładziesz cały ten nacisk na doświadczenie, dokąd cię to zaprowadzi? Doświadczenia przychodzą i odchodzą.

Trzeba zaufać pewnemu słowu Boga, które możemy zrozumieć poprzez użycie naszego umysłu. Więc byli bardzo nerwowi w związku z tego rodzaju doświadczalnym aspektem kwaków. W końcu stało się to teologicznym napięciem między purytanami a kwakrami.

Kwakrzy uważali się za misjonarzy. Wspominaliśmy o tym już wcześniej. Powodem, dla którego ludzie zaczęli przybywać do Ameryki, było to, że Kwakrzy nie mieli w sobie zapału misyjnego, w pewnym sensie.

A purytanie, którzy nie lubili Kwakerów, naprawdę tego nie lubili. Nie podobał im się zapał Kwakerów, ale nie podobała im się również teologia, która pobudzała ten zapał. Teologia głosi, że każdy człowiek może mieć wewnętrzne światło Chrystusa, więc musimy dotrzeć do każdego człowieka z tym przesłaniem wewnętrznego światła.

Więc nie; nie lubili zapału misyjnego, ale prawdopodobnie jeszcze bardziej nie lubili powodu zapału misyjnego. Więc kwakrzy, dlatego powiesili czterech kwaków w Boston Common, i dlatego ciągle tłumili kwaków, i dlatego kwakrzy w końcu udali się do Rhode Island. Więc to prowadzi nas do F, przepraszam, to prowadzi nas do, o nie, nadal jesteśmy w E, nadal jesteśmy w E, kwakrzy przybywają do Ameryki.

Zanim zaczniemy mówić o baptystach, okej, kwakrzy przybywają do Ameryki, ale zabierzmy ich do Rhode Island. Rhode Island stało się schronieniem dla kwaków.

Rhode Island stało się bastionem Kwakerów. Czy Kwakerzy zostali zrozumiani? Tak. Że byli, powiedzmy, naprawdę, naprawdę wolnymi ludźmi oczu Ducha przychodzącego? Tak, tak, tak.

A ponieważ byli tak wolni, byli w tej kolejności posługiwania. Dobrze, dobrze, dobrze, dobrze. I wcale nie widzieli tego jako biblijnego.

Biblia była fundamentem ich autorytetu. W ogóle nie widzieli tego jako biblijnego. Widzieli to tylko jako doświadczenie.

A potem obrazili się, że jeśli zamierzasz założyć wyznanie religijne, gdzie są twoi duchowni? Dlaczego nie praktykujesz chrztu? Dlaczego nie dajesz Wieczery Pańskiej w niedzielę? Byli oburzeni sposobem, w jaki kwakrzy robili rzeczy. A ponad wszystko herezja jest wyzwaniem dla porządku społecznego. Więc herezja musi być traktowana bardzo stanowczo.

Dlatego powieszono Kwakerów. Tak, używają różnych określeń na to. Ale kiedy Jezus powiedział: Jestem światłością świata, odebrali to jako to, że musi być również światłością wierzących na świecie i tak dalej.

Ale dla Kwakerów, kto głosi tę wiedzę, że światło Chrystusa jest w tobie? To Duch Święty to czyni. Kwakerzy byli trynitarni, więc nie byli jak deści, którzy byli unitarianie. Byli ludźmi trynitarnymi.

Ale podkreślają to światło Chrystusa poprzez posługę Ducha Świętego. To jest życie wierzącego. To jest przemieniające życie wierzącego dla Kwakerów.

To byłoby bardziej prawdziwe dzisiaj niż w tym czasie. Są mierzeni prostotą swojego przesłania, tym wewnętrznym światłem Chrystusa poprzez posługę Ducha Świętego. To właśnie prostota przesłania jest dla nich ważna.

Więc dzisiaj byłoby bardziej prawdziwe, że Kwakerzy mogliby mieć bardziej zdefiniowane stanowisko teologiczne. Z pewnością George Fox College prawdopodobnie odzwierciedla ten rodzaj teologii w swojej społeczności. Ale w czasie, o którym mówimy, nadal mówimy o bardzo prostym, a potem tworzysz stowarzyszenie w mieście.

Na przykład, Kwakerzy przybywają do Rhode Island. Tworzą stowarzyszenie. Zbudowali mały budynek dla siebie i przybyli, aby wspólnie oddawać cześć w Rhode Island.

Ale to jest bardzo proste. Przyjeżdżają do Rhode Island i czują się tam bardzo swobodnie. To nie tak, że purytanie z Bostonu przyjechali do Rhode Island.

Pozwólcie, że podam tu parę faktów. 1672, bardzo ważna data w historii kwaków w Ameryce. 1672. 1672, George Fox przybywa do Rhode Island.

Dość długa podróż dla George'a. Jednak George Fox przybył do Rhode Island, ponieważ Rhode Island jest skupiskiem kwaków w Ameryce. Przyjechał więc do Rhode Island, aby spotkać się z kwakrami, a jeden z autorów powiedział, że dał nowe życie kwakrom w całej Nowej Anglii, gdy przybył do Rhode Island.

Więc George Fox zmierza, nie wiem, do czego? Wzmocnienie Kwakerów tutaj w Ameryce i wzmocnienie ich zrozumienia tego, kim są i o co im chodzi, staje się bardzo ważne. Okej, teraz możemy sobie wyobrazić, że Roger Williams wciąż żyje. On i George Fox próbują umówić się na spotkanie.

Cóż, to byłoby bardzo interesujące spotkanie, ponieważ Roger Williams gardził Kwakerami. W ogóle nie lubił tych ludzi. Uważał, że byli naprawdę niezdrowymi ludźmi i z pewnością niezdrowymi teologicznie.

I tak myślę, może, nie wiem, ale może naprawdę chciał spotkać się z George'em Foxem, trochę go wyprostować, niech Bóg błogosławi jego serce. Więc może to spotkanie, jednak z przyczyn, których nie mam pojęcia, nigdy się nie odbyło. Więc George Fox i Roger Williams byli tam w tym samym czasie, ale nigdy się nie spotkali, chociaż byłoby interesujące wiedzieć, co by sobie powiedzieli, gdyby się spotkali.

No więc, okej. Teraz, Kwakerzy z Rhode Island, stają się znani jako bardzo silny bastion Kwakerów. Więc pozwólcie mi przesunąć się o pięć pokoleń do przodu od czasu, o którym mówimy, dla George'a Focha, czasów Rogera Williamsa.

Przewińmy do nazwiska, którego nie mam na liście. Nazywa się Stephen Hopkins. Nie mam go na liście.

Powinienem go tam umieścić. Stephen Hopkins. Prawdopodobnie nie ma go również na twojej liście sylabusów.

Przejdźmy zatem do Stephena Hopkinsa. Aby pokazać, jak ważni byli Kwakerzy w Rhode Island, Stephen Hopkins był gubernatorem Rhode Island podczas wojny o niepodległość i sygnatariuszem Deklaracji Niepodległości. Tak więc Stephen Hopkins, STEPHENHOPKINS.

Więc gubernator podczas wojny o niepodległość i sygnatariusz Deklaracji Niepodległości. Wiesz, co będzie dalej, prawda? Stephen Hopkins był bardzo dumnym kwakrem. Więc pokazuje, jak w ciągu kilku pokoleń kwakrzy byli bardzo dominujący w życiu w Rhode Island.

Więc jest on demonstracją tego, jak potężni stali się kwakrzy, kiedy pozwoliłeś na tę wolność religijną, kiedy pozwoliłeś tym ludziom być wolnymi w Rhode Island, aby czcić, jak chcą, nauczać, co chcą. Stali się dość silni dzięki Stephenowi Hopkinsowi. Właściwie był wybierany na gubernatora Rhode Island pięć razy.

Więc to jest dość ważna osoba kwaków w Rhode Island i pokazuje, jak ważni stali się kwakrzy. Okej. Więc to jest upadek.

Wtedy kwakrzy przybyli do Ameryki. Jakies pytania o kwakrach przybywających do Ameryki? Nie chciałbyś być jedną z tych dwóch kobiet na pierwszym statku, ponieważ nigdy nie mogły zejść z łodzi, nigdy nie mogły zejść po trapie i pójść do Faneuil Hall na lunch. Mam na myśli, że po prostu nie wolno im było tego robić.

Więc mam tu kilka pytań. No dalej. A jak nazywał się ten statek? Jaskółka.

Tak. Więc nie musisz o tym pamiętać. Tylko przypomnienie, że Kwakerzy próbowali znaleźć miejsce w Bostonie, a pierwszym dwóm nie pozwolono.

Ale potem zaczęli przychodzić inni. Kwakrzy byli pacyfistami. Tak więc, Kwakrzy byli pacyfistami, a ich służba podczas wojny o niepodległość była spowodowana tym, że nie chcieli służyć w wojsku; ich służba była służbą współczującego opiekowania się rannymi żołnierzami i tak dalej.

Więc to była usługa, którą świadczyli, ale nie służyli, nie nosili broni. Więc tak. Tak.

Ku, w prawo. To dobry punkt, ponieważ wspomniałem, że kiedy idziesz na spotkanie kwaków i ktoś wstaje, aby wypowiedzieć słowo od Pana, dla kwaków, może to być

mężczyzna lub kobieta, ponieważ każdy ma to wewnętrzne światło Chrystusa, zarówno mężczyźni, jak i kobiety, Duch Święty temu służy.

I tak każdy ma okazję mówić w imieniu Pana, mówić słowo w imieniu Pana na spotkaniach kwaków. Kwakrzy byli egalitarni, jeśli chodzi o kobiety i życie religijne. Więc to przeszkadzało purytanom, ponieważ naprawdę przeszkadzała im Anne Hutchinson, która nie była kwakrem, która była jedną z nich w pewnym sensie.

Ale naprawdę ich to drażniło, że wiedzieli, że kobiety faktycznie zabierały głos na tych spotkaniach kwaków. Czy to możliwe? Był przywódcą kwaków w Londynie, ale potem pojechał do Bristolu. Ale to brzmi trochę hierarchicznie, prawda? Jak dla mnie, żeby tak to ująć.

On jest osobą, która potrzebuje kogoś, kto zbuduje małe domy spotkań. Potrzebujesz kogoś, kto powie, kiedy spotkania się odbędą? I tak, kierując się w tamtą stronę, w ten bardzo minimalistyczny sposób, w pewien sposób zajął się Kwakerami w Londynie. Ale masz rację.

Może to nie jest dobre słowo, bo głowa brzmi tak hierarchicznie, a to wcale nie byłoby prawdą w przypadku Kwakerów. Ale zawsze mówię, że umieszczam 10 osób w pokoju na bardzo długo i ty, pokażę ci w końcu, pokażę ci hierarchię. Pokażę ci kilku liderów, pokażę ci kilku zwolenników i tak dalej.

Więc nie sądzę, że kiedykolwiek uda się od tego uciec. Następną rzeczą, którą chcemy zrobić, jest porozmawianie o baptystach w Rhode Island, a następnie kilka słów o dalszej historii baptystów, ponieważ nie tylko kwakrzy przybyli do Rhode Island, ale także baptyści. Więc teraz pytanie brzmi, czy powinniśmy zacząć rozmawiać o baptystach teraz, czy poczekać do poniedziałku, aby porozmawiać o baptystach? Poczekamy do poniedziałku, aby porozmawiać o baptystach.

Błogosławcie wasze serca. Miłego dnia. Do zobaczenia. Miłego weekendu.

To dr Roger Green i jego wykład na temat amerykańskiego chrześcijaństwa. To sesja 3 na temat Rogera Williamsa i różnorodności religijnej w Rhode Island.